Súd:	Okresný súd Galanta
Spisová značka:	31T/126/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2318011193
Dátum vydania rozhodnutia:	25. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Stanislav Kováč
ECLI:	ECLI:SK:OSGA:2023:2318011193.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Stanislava Kováča a prísediacich sudcov Márie Dikanovej a Mgr. Zdenky Mačičovej, na hlavnom pojednávaní, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný O. X., B.. XX.XX.XXXX P. R., V. O. L. Ž. XXXX/XX, R., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody,

sa uznáva za vinného, že

dňa 26.03.2017 v čase medzi 20:30 hod. a 21:00 hod. z parkoviska pred obytným domom č. XXXX/XX B. Ž. D. P. R. pomocou kópie kľúča, ktorú si predtým v nezistený deň na nezistenom mieste dal vyhotoviť, sa zmocnil motorového vozidla Volkswagen Passat EČ: R.-XXXDS, ktorého vlastníkom bola v tom čase spoločnosť VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o. a držiteľom titulom zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva jeho otec O. X., nar. XX.XX.XXXX, ktoré následne predal J. S., čím vlastníkovi vozidla spoločnosti VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o., IČO: 31 341 438, spôsobil škodu 11 500 €,

teda

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak väčšiu škodu a čin spáchal vlámaním,

čím spáchal

úmyselný prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa
odsudzuje:

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona ruší výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 9Tk/2/2020 zo dňa 05.04.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/62/2022 zo dňa 13.10.2022, právoplatné dňa 13.10.2022, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona účinného k 12.02.2020 s použitím § 38 ods. 4 a § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 37 písm. h) a § 42 ods. 1 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 a § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na trest prepadnutia veci:
- mobilný telefón IPHONE, PIN: XXXX, U. W. XXXX XXX XXX /. Č.. X/.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 08.08.2018 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta obžalobu na obžalovaného s právnou kvalifikáciou skutku podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „TZ“) v znení účinnom ku dňu spáchania skutku, ktorú súd prejedal na hlavnom pojednávaní.

Prvým rozsudkom dňa 30.11.2018 uznal súd obžalovaného vinným v zmysle podanej obžaloby a uložil mu podmienečný trest odňatia slobody na 3 roky so skúšobnou dobou na 2 roky s povinnosťou ospravedlniť sa poškodenému O. X. U.. Na odvolanie obžalovaného Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 5To/36/2019 zo dňa 19.09.2019 uvedený rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „TP“) zrušil v celom rozsahu a vrátil súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že súd I. stupňa pochybil pri vykonaní dokazovania čítaním zápisníc o výpovedi svedkov z prípravného konania, k čomu neboli splnené podmienky daním súhlasu na pojednávaní prítomného náhradného obhajcu, ktorý koná v mene obvineného v zmysle § 44 TP, a preto nemôžu byť podkladom pre rozhodnutie. Súd I. stupňa ďalej neodstránil rozpory medzi výpoveďou svedka K.a a Zmluvou o zabezpečovacom prevode záložného práva o užívaní predmetného vozidla. Z vykonaných a použiteľných dôkazov nie je možné urobiť jednoznačné závery o vine obžalovaného ani záver o absencii násilného vniknutia do vozidla. Odvolací súd pripomenul, že v prípade výsluchu rodičov obžalovaného musí súd vyhodnotiť použiteľnosť ich výpovedí z prípravného konania vzhľadom na ich postavenie k obžalovanému a možnosť využitia práva odoprieť vypovedať, ako aj použiteľnosti takéhoto dôkazu, ktorý by mal byť jediným alebo rozhodujúcim pre založenie uznania viny.

Druhým rozsudkom dňa 06.05.2020 oslobodil súd obžalovaného spod obžaloby pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Na odvolanie prokurátora Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 5To/55/2020 zo dňa 10.12.2020 uvedený rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) TP zrušil v celom rozsahu a vrátil súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. V odôvodnení nariadil prečítať zápisnicu o výsluchu svedkyne G. X. zo 04.04.2017, pretože nie je dôkazom, na ktorom by bolo výlučne alebo v rozhodujúcej miere založené uznanie viny.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 05.02.2020 urobil vyhlásenie, že sa cíti byť nevinný zo spáchania žalovaného skutku a využil svoje právo odoprieť vypovedať.

Svedok a poškodený O. X. U.., otec obžalovaného, na hlavnom pojednávaní dňa 06.05.2020 využil svoje právo odoprieť vypovedať, keďže obžalovaný je jeho syn.
Prokurátor navrhol čítať zápisnicu o jeho výpovedi z prípravného konania zo dňa 27.03.2017 podľa § 263 ods. TP, čo súd zamietol, keďže svedok nemohol v danom čase vedieť, že môže privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania svojmu synovi, a preto sa odopretie vypovedať vzťahuje aj na túto výpoveď.

Svedkyňa G. X., matka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní dňa 06.05.2020 využila svoje právo odoprieť vypovedať, keďže obžalovaný je jej syn.
Prokurátor navrhol čítať zápisnicu o jej výpovedi z prípravného konania zo dňa 04.04.2017 podľa § 263 ods. TP. Súd pôvodne tento návrh zamietol, pretože hoci mohla svedkyňa v čase výpovede podľa jej obsahu vedieť, že môže privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania svojmu synovi, jedná sa o dôkaz zásadného skutkového charakteru pre uznanie viny a preto je v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu nepoužiteľná.
Viazaný následným pokynom odvolacieho súdu tento dôkaz vykonať súd na hlavnom pojednávaní dňa 12.10.2022 prečítal predmetnú zápisnicu o výsluchu svedkyne. Vtedy uviedla, že od nahlásenia krádeže vozidla sa jej syn O. X. T.. začal správať čudne a vyhýbať sa jej. Syn zvykol používať predmetné vozidlo. Keď na neho pritlačila, povedal jej, že hral poker, v ktorom prehral niekoľko tisíc eur a keďže potreboval

peniaze, tak predmetné vozidlo niekomu predal. Od vozidla si nechal urobiť kópiu kľúča, ktorý odovzdal neznámej osobe, ktorá vozidlo s týmto kľúčom zobrala z parkoviska.

Svedok J. S., známy obžalovaného, na hlavnom pojednávaní dňa 06.05.2020 vypovedal, že vzhľadom na časový odstup si na konkrétnosti veci nepamätá, no vie, že nešlo o žiadnu krádež ani podvod.
Pre podstatné rozpory so skoršou výpoveďou bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o skoršej výpovedi z prípravného konania zo dňa 20.02.2018. Vtedy uviedol, že koncom marca v nedeľu mu zavolal obžalovaný a chcel požičať 500 či 600 €. To odmietol, tak mu obžalovaný ponúkol na predaj auto VW Passat za 2 000 €. S tým súhlasil, s obžalovaným sa stretli na sídlisku Sever v Galante v blízkosti jeho bydliska, kde spísali kúpnu zmluvu k predmetnému vozidlu, ktoré bolo zaparkované tam na parkovisku. Od obžalovaného dostal jeden kľúč a nasadol do auta. V aute našiel elektronické osvedčenie o evidencii vozidla na meno O. X., myslel si, že je to obžalovaný, dátum narodenia osobitne neskúmal. Počas jazdy si nevšimol žiadne chyby na vozidle. Auto odpredal ďalej známemu L. T. za 2 500 € s tým, že T. U.a nakontaktuje na obžalovaného za účelom prepisu. Tomu odovzdal aj kľúč a osvedčenie, čo našiel v aute. O ďalšom osude auta nič nevie.
Na vysvetlenie rozporov svedok uviedol, že to mohlo byť tak, ale na konkrétnosti si nepamätá, pre neho nákup a predaj áut bežnou vecou.
Obžalovaný k výpovedi uviedol, že svedok zavádza a klame.

Svedok a zamestnanec poverený vystupovať za poškodeného VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o., N.. O. K., na hlavnom pojednávaní dňa 30.11.2018 vypovedal, že k samotnému skutku sa nevie vyjadriť, keďže pri ňom nebol prítomný. Čo sa táka vlastníka vozidla, tým bola v čase spáchania skutku spoločnosť VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o., zapísaná aj v technickom preukaze, pričom držiteľom vozidla bol poškodený X. st. O krádeži sa dozvedeli pár dní pred poslednou splátkou, keď klient poškodený X.. zaplatil poslednú splátku, prešlo vlastnícke právo na neho a oni krádež vozidla už ďalej neriešili. Posledná splátka bola uhradená dňa 03.04.2017, týmto dňom v zmysle rozväzovacej podmienky uvedenej v zmluve o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva sa zmluva zrušila a vlastníctvo sa vrátilo poškodenému X. U.. Oni ako vlastník žiadnymi kľúčmi od vozidla nedisponovali, všetky mal držiteľ vozidla. Taktiež ako vlastník neobmedzovali držiteľa s tým, kto môže vozidlo užívať. Keďže im boli vyplatené všetky splátky úveru, žiadna škoda im krádežou nevznikla.

Podľa odborného vyjadrenia spoločnosti Autoprofit, s.r.o. je cena predmetného vozidla 11 500 €.
Obhajca k dôkazu uviedol, že takéto vyjadrenie je absolútne nedostatočné na určenie ceny vozidla, neobsahuje metodika ani spôsob ako sa dospelo k tejto cene.

Podľa Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. XXXXXX uzavretej medzi VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o. ako veriteľom a O. X. U.. ako dlžníkom bolo vlastníctvo k predmetnému vozidlu prevedené z klienta na veriteľa, pričom okamih zaplatenia všetkých záväzkov na základe zmluvy je rozväzovacou podmienkou a dlžník týmto dňom opäť nadobúda úplne a výhradné vlastnícke právo k predmetu financovania (predmetné vozidlo). Dlžník sa zaväzuje po celú dobu trvania zmluvy vozidlo nepreviesť do vlastníctva tretej osoby a bez predchádzajúceho písomného súhlasu veriteľa ho neprenechať do užívania tretej osobe akoukoľvek formou. Podľa splátkového kalendára k Zmluve o autokredite č. XXXXXX bol dátum splatnosti poslednej splátky dňa 16.04.2017, pričom k úhrade došlo 03.04.2017 a veriteľ dňa 11.04.2017 prehlásil, že zmluva bola ukončená z dôvodu splatenia úveru, čím došlo k tomu dňu k zániku zabezpečovacieho vlastníckeho práva.

Podľa evidenčnej karty predmetného vozidla toto bolo v čase krádeže vo vlastníctve VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o., pričom držiteľom bol O. X. U..

Podľa zápisnice o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou neboli na mieste činu zistené žiadne stopy, ktoré by naznačovali násilné vniknutie do auta.

Podľa zápisnice o vydaní veci zo dňa 28.03.2017 vydala G. X. na účely trestného konania polícii 2 ks kľúčov o predmetného vozidla.

V odpise registra trestov z 25.11.2022 nemá obžalovaný žiaden záznam. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR sa obžalovaný dopustil 11 priestupkov, prevažne v oblasti cestnej dopravy. Z miesta trvalého pobytu nie je nijak hodnotený.

Podľa rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 9Tk/2/2020 zo dňa 05.04.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/62/2022, právoplatné dňa 13.10.2022, bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. d) TZ spolupáchateľstvom podľa § 20 TZ, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 6 mesiacov a trest prepadnutia veci mobilný telefón IPHONE, PIN: XXXX, U. W. XXXX XXX XXX /. Č.. X/.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne. Výpoveďami svedkov X. H. S. bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný si dal vyrobiť kópiu kľúča od predmetného motorového vozidlo, čím k nemu získal prístup, zmocnil sa ho a prisvojil si ho a vydávajúc ho za vlastné ho predal, aby získal finančné prostriedky na splatenie dlhov z hazardu. K zmocneniu sa vozidla došlo vlámaním a to nedovoleným prekonaním zámku a ostatných bezpečnostných prvkov použitím duplikátu pravého kľúča, čo potvrdzuje aj absencia akýchkoľvek znakov násilného vniknutia do auta pri obhliadke miesta činu a výpoveď svedka S., ktorému kľúč dal, a výpoveď svedkyne X., ktorá nespomína zmiznutie pravého kľúča. V čase spáchania skutku bola vlastníkom vozidla spoločnosť VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o., na čom nič nemení ani titul vzniku tohto vlastníckeho práva, ktorým bola zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva. Z dokazovania nevyplynulo, že by obžalovaný bol poverený predajom predmetného vozidla alebo že by sa ho zmocnil s dovolením vlastníka alebo držiteľa, čo vyplýva z výpovedí svedkov a poškodených, taktiež že by mu bolo dovolené vyrobiť si duplikát kľúča, o čom nemali svedkovia žiadnu vedomosť. Čo sa týka určenia výšky škody vychádzal súd z oboznámeného odborného vyjadrenie, ktoré nebolo žiadnym relevantným spôsobom spochybnené. Súd ďalej neposúdil konanie obžalovaného ako trestný čin sprenevery podľa § 213 TZ, keďže predmetné vozidlo mu nebolo zverené (čo vyplýva aj z toho, že vlastník ani držiteľ nemali vedomosť o jeho konaní a použil na spáchanie duplikát kľúča), ani ako neoprávnené užívanie cudzej veci podľa § 215 TZ či motorového vozidla podľa § 216 TZ, keďže na základe konania obžalovaného je zrejmé, že ho nemal v úmysle len prechodne užívať, ale predať, čo aj vykonal. Odvolacím súdom uvádzaný rozpor vo vyjadrení svedka N.. K. a Zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva vyhodnotil súd tak, že obsah záväzku určuje, a pre zmluvné strany je záväzné, písomné vyhotovenie zmluvy, bez ohľadu na to, čo zamestnanec zmluvnej strany uvedie pred súdom - jeho ústnym vyjadrením nedochádza k zmene záväzku. Predmetné ustanovenie Zmluvy vyložil súd tak, že spojenie „neprenechať do užívania“ predstavuje poskytnúť na dlhšiu dobu, ako len jednorazové či jednoúčelové poskytnutie členovi rodiny. Ak by chceli zmluvné strany zakázať akékoľvek poskytnutie vozidla tretej osobe, použili by jasnejšie formulácie ako „neposkytnúť“ či „neodovzdať“. Takýto výklad je v súlade so zmyslom Zmluvy, ktorá predstavuje spôsob financovania užívania a kúpy motorového vozidla, aj v súlade s vyjadrením svedka N.. K.. Opačný výklad by mal zmysel pri poskytnutí služobného vozidla alebo iných obdobných situáciách. Obžalovanému teda mohlo byť aj v zmysle Zmluvy vozidlo poskytnuté, hoci ani jeho poskytnutie proti zmluvným záväzkom strán by nepredstavovalo spáchanie trestného činu krádeže ani žiadneho ďalšie trestného činu, ale porušenie zmluvy s tým spojenými následkami.

Takto zistený skutkový stav veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu trestného činu, i konkrétne následné spáchanie, boli na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia dôkazov týkajúcich sa skutkových zistení dospel súd k záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku, sa stal, že ho spáchal obžalovaný a tak svojim protiprávnym konaním naplnil vyššie uvedené zákonné znaky trestného činu, pričom od spáchania skutku došlo k zmene zákona v § 212 TZ na priaznivejší pre páchateľa, a preto súd ukladal trest podľa jeho aktuálneho znenia. Súd nezistil nepatrnú závažnosť konania na použitie špecifického materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 TZ (R 23/2008) vzhľadom na úmyselné zavinenie a postoj páchateľa.

Obžalovaný spáchal trestný čin skôr, ako bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 9Tk/2/2020 a preto mu súd uložil súhrnný trest pri zrušení výroku o treste v uvedenom rozhodnutí.

Súd mohol obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody za spáchanie 1 zločinu a 1 prečinu v zákonnej sadzbe za trestný čin z nich najprísnejšie trestný, ktorým je prečin podľa § 172 ods. 1 TZ, a to od 3 do 10 rokov. U obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil 1 priťažujúcu okolnosti - spáchal viac trestných činov. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby na 5 rokov a 4 mesiace. Keďže obžalovaný spáchal viacero úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, viacerými skutkami, horná hranica trestnej sadzby sa v zmysle § 41 ods. 2 TZ zvýšila o jednu tretinu na 13 rokov a 4 mesiace.

Trest musel súd v zmysle § 42 ods. 2 TZ ukladať nie miernejší ako uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 9Tk/2/2020, ktorý je nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 6 mesiacov. Tento súd uložil na spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, ktorá dostatočne zohľadňuje závažnosť a mnohosť trestnej činnosti, časový odstup od spáchania skutku ako i postoj páchateľa a potrebu ochrany spoločnosti. V rámci súhrnného trestu uložil tiež trest prepadnutia vecí uložený skorším rozsudkom.

Keďže obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, zaradil ho súd na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Galanta. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 TP). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 TP).

Odvolanie môžu podať:
- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ TP) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 TP),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307 ods. 1 písm. b/ TP), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 TP); v mene obžalovaného je oprávnený odvolanie podať aj jeho obhajca (§ 44 ods. 2 TP),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 TP),
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 TP),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech (§ 345 ods. 1 TP),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ TP), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 TP),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ TP).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 TP).